

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۳/۱۴

عارف عباسی

قیامی که کرملین را لرزاند و نوکرانش را هراسان ساخت!

چقدر درد آور، غم انگیز و تأسف بار است که بر قهرمانی ها و قربانی های ملت گناهان، جنایات، معامله گری ها، انتلافات و مصالحات مشتی خود فروخته، مزدور، دون همت، سود جو، قدرت طلب سایه افکنده با تمام سیه کاری ها، مظالم و قتل و ویرانی شان نام مجاهد و مجاهدین الحاق میگردد. تا آوانی که همت والای این رزمندگان قهرمان و خون پاک شان ضرورت بود از آن کمال سوء استفاده صورت گرفته ولی این سر سپردگان و آزادی طلبان در ساخت و بافت های سیاسی و تعیین سرنوشت آینده کشور نقشی نداشتند. نه در مجالس اهل حل و عقدی و نه تشکیل حکومت جلای وطن کسی با مجاهدین واقعی مشوره ننموده و در دوازده سال جهاد شورایی به نام شورای عالی مجاهدین ایجاد نگردید و تصامیم به ابتکار و رهبری پاکستان و توسط چهار کلاه حقه باز بدون کمترین احساس ملی و وطن خواهی تطبیق گردید.

با تشکیل حکومت نام نهاد اسلامی اکثریت سپاهیان فداکار جهاد بی خبر و بی اثر مانده در شهر کابل قدرت به همیشه های دوران نجیب تکیه کرد. چور چپاول و انواع اعمال ضد بشر توسط مجاهدین واقعی صورت نگرفته بیچاره ها در شرائط بی نهایت مشقت بار در کمپ های پاکستان باقی ماندند.

به همین منوال توسط دسائس خاص طرح شده در برابر این قیام های ملی و بی نظیر ذهنیت سازی گردید. اگر دشمن در میدان نبرد با سیه رویی به شکست مواجه شد ولی توانست در صحنه سیاست چنین افتخارات سترگ تأریخی افغانستان را کم رنگ ساخته در لحاف کثیف جنایات رؤسای تنظیمی بپیچاند.

قیام بزرگ ملی مردم هرات که یگانه انگیزه و محرک آن ایمان به خداوند، عشق به وطن، و اعتقاد آهنین به آزادی بود دیگر حمل یوغ استعمار را بر شانه های خود تحمل نتوانسته به پا خیزی مبادرت ورزید که از تصور و تخیل آدمی بیرون بوده در اسطوره های کهن چون داستان افسانوی گنجانبه می شد. ولی مردم حریت طلب هرات با قیام بزرگ خود این را از افسانه به واقعیت تبدیل کرده در برابر اهریمن و هیولای خون و آتش چنان دلیرانه ایستادند که تأریخ بشریت نظیرش را ندیده است. راد مرد با شهامتی که خانه را به عزم شرکت در این رستاخیز ترک کرد مرگ را با افتخار در این سنگر قبول و آرزوی برگشت را از خیال خود بیرون کرده بود. تأریخ جهان گواه هزاران حماسه قیام های مردم این گذرگاه پر حادثه علیه متجاوزین بوده و زندگی را در زیر یوغ استعمار بدترین ننگ و دنائت دانسته اند. مقاومت مردم هرات به رهبری وزیر یار محمد خان در برابر محاصره طویل المدت صفوی ها با حمایت روس

خود یکی از براننده ترین وقایع تاریخی این سر زمین است که مردم در برابر همه فشار های نظامی و اقتصادی با قحطی و گرسنگی سر تسلیم فرود نیاوردند و متجاوز ناکام برگشت.

در قیام شکوهمند هرات تفاوت قوا بین قیام کننده و نظام حاکم از زمین تا ثریا بود. نه غرش و بمبارد طیارات بزرگ جنگی و هلی کوپتر های تعبیه شده با توپ و ماشیندار و نه هیبت عراده های زنجیر دار زمین لرزان با قوی ترین قوت آتش کمترین تزلزلی در اراده پولادین این سنگر داران آزادی وارد نکرده چون مرگ را به افتخار پذیرفته بودند پس از چه می هراسیدند.

رزمندگان قیام هرات با سیخ تنور، بیل، کدال و تفنگ های عتیقه به کار زار رفتند و در برابر مدهش ترین سلاح تباه کن ایستادند، زمانی که از استنگر امریکا و مداخله ای. اس. آی خبری نبود و عظمت این قیام خود جوشی و مردمی آن است بدون دست برونی، کمک مالی و نظامی ولی شجاعت، شهامت و عزم راسخ شان بر اردوی نظام غلبه نموده و مقادیر زیاد اسلحه و مهمات بدست آوردند.

خلق و پرچم با تبنانی بادر شان از دو جهت از هوا و زمین بر هرات حمله نمودند. کودتاچیان خلق و پرچم که می سرودند « انقلاب ما بر گشت نا پذیر و شکست نا پذیر است » این قیام طوری آن را به عقب راند و با شکست مواجه شده که نوکران کرسی نشین کابل از طریق لاین های داغ استعانت آبی و مداخله مستقیم نظامی شوروی را طلبیدند، ولی بادر مکث نموده آن ها را به مردم داری و خویشتن داری توصیه نمود.

ارقام واقعی قربانیان هرات در دست نیست و آنچه منتشر شده به مراتب کمتر از تلفات واقعی است. چه تعداد بیشماري در جریان قیام کشته شدند و دیگری بعد از تسلط نظام بر اوضاع به قتل رسیدند. هموطن صاحب نظر و واقع بین من!

این برهان الدین ربانی، گلبدین حکمتیار، عبدالرسول سیاف، خالص، محمدی، صبغت الله و افندی و مسعود نبود که نظام کمونیزم را سرنگون ساخته روس را با ذلت و شرمساری از این میهن برون راند، بلکه این افتخار محصول قربانی، فداکاری و شهامت آن فرزندان این وطن است که مرده اش کفن نیافت و قبرش کتبیبه ندارد و این استقلال و خود ارادیت نتیجه قیام های بزرگ خود جوش مردمی است مانند قیام شکوهمند و افتخار آفرین هرات، نوزستان، کنر ها، چنداول، شیوه کی و بینی حصار، ده دانا و دارالامان و مبارزات مخفی و علنی همه اقشار مملکت منورین اهل مکتب و مدرسه، روحانیون، اهل کسبه، دوشیزگان مکتب با اعتصابات و مظاهرات خود در این مبارزات شجاعانه سهم گرفتند.

شب الله اکبر شهر کابل که نعره های تکبیر در دل شب کوه آسمایی و شیر دروازه را بلرزه در آورد و فضای کابل از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب با فریاد های الله اکبر پیچانیده شده نوکران کرملن از دست و پاچگی در تاریکی ها بسوی آسمان تیر اندازی می نمودند.

ای قهرمانان اصیل و واقعی وطن، ای محصلین استقلال وطن و ای مدافعین شرف و عزت و ناموس وطن. ای سپاهیان گمنام درود بی پایان به شما و رحمت ایزدی بر شما. شما با جهاد پاک تان و جانبازی تان در راه حفظ شرف و ناموس وطن بر سروده استاد بزرگ سخن حضرت خلیل الله خلیلی صحه گذاشتید که برآستی این شمائید که باید فریاد کرد:

**ای چشم جهان، مانده به پیکار تو حیران
"سردار" همه قوم جهان، "ملت افغان"**

و خوشحالم این سرودهٔ ملکوتی و زیباتر از زیبای آن بزرگوار وطن را به روان پاک شما اهداء نمایم:

در راه جهاد، قافله سالار، تویی! تو! ضرب المثل غیرت و پیکار، تویی! تو!
سر لشکر آزادی ادوار تویی! تو! تاریخ گواه است که سردار تویی! تو!
ای چشم جهان، مانده به پیکار تو حیران
"سردار" همه قوم جهان، "ملت افغان"

تا بوده جهان، خَر و سر افراز تویی! تو! آزادنش، رهبر پرواز تویی! تو!
دشمن گش و رزمنده و سرباز تویی! تو! ای قوم شجاع، لایق هر ناز تویی! تو!
ای چشم جهان، مانده به پیکار تو حیران
"سردار" همه قوم جهان، "ملت افغان"

این دشمن روبا صفت، ای ملت چون شیر تادر وطنت زهر بپاشید به تزویر
یاد آمد این جمله، که می گفت پدر پیر نامرد به زهرت کشد و مرد به شمشیر
ای چشم جهان، مانده به پیکار تو حیران
"سردار" همه قوم جهان، "ملت افغان"

زنجیر شکن و فاتح و رزمنده تویی! تو! سازندهٔ تاریخ برازنده، تویی! تو!
صد مدح و ثنا را، همه زبینه تویی! تو! جاوید بزی شاد، که پاینده تویی! تو!
ای چشم جهان، مانده به پیکار تو حیران
"سردار" همه قوم جهان، "ملت افغان"

این بر ماست که که افتخرات شکوهمند محصول خون های پاک شما را تجلیل نموده و آن را گرامی داریم .
شما استقلال کمایی کردید ولی ما درسیانت آن و اعمار وطن غفلت کردیم.

پایان